

Nieuwe uitdagingen voor jonge erfgoedprofessionals

Van links naar rechts: Mauro Smit, Gábor Kozijn, Teun van den Ende, Lisette Breedveld, Abigail Rousseau, Maria Lamslag, Linde Egberts, Nelleke Manschot, Benjo Zwarteveen, Natasja Hogen, Marinke Steenhuis, Minke Walda, Henk Hoogeveen, Annemarie Kuijt en Paul Meurs.

SteenhuisMeurs nodigde tien jonge professionals uit voor een diner en een gesprek over de toekomst van de erfgoedsector. Annemarie Kuijt en Minke Walda, junior onderzoekers bij SteenhuisMeurs, doen verslag.

De nieuwe generatie vakgenoten is breed opgeleid en heeft opmerkelijk vaak een dubbele studie afgerond: ontwerper, archeoloog of (architectuur)historicus – aangevuld met bijvoorbeeld een master erfgoedzorg. Die brede opleiding maakt dat deze professionals breed inzetbaar zijn en prima uit de voeten kunnen met de vaktalen van erfgoed, interventie en ruimte. Maar dat geeft ook problemen: wat schrijf je in je LinkedIn profiel, wat staat er op je kaartje en hoe leg je op een feestje uit wat je doet? Een gedegen opleiding is bovendien geenszins garantie voor een (vaste) baan: alleen met veel ondernemerschap en flexibiliteit kan een start in de erfgoedwereld worden gemaakt.

In de moeilijke arbeidsmarkt wordt eigen initiatief beloond en dat krijgt zijn beslag in freelancewerk, eigen websites en zelf geïnitieerde projecten. Zo startten Maria Lamslag en Teun van den Ende het online-opinieplatform

VOER. De nieuwe bouwopgave geeft ondernemende erfgoed specialisten kansen – in het werken met nieuwe partijen, nieuwe methoden en onconventionele processen. Linde Egberts, promovenda en medewerker aan de VU: 'Ik denk dat de 'tussentijd', voorlopige herbestemmingen, pragmatische oplossingen, 'do it yourself' en ecologie/duurzaamheid een steeds grotere rol gaan spelen.' Behalve transformatie wordt de belevingswaarde of het 'verhaal' van een gebouw of plek, ook voor een breed publiek, steeds belangrijker. De erfgoedsector kan en moet volgens Mauro Smit, projectcoördinator bij de Stichting Holland-Route (die industrieel erfgoed in de metropoolregio Amsterdam ontsluit voor toerisme) nog meer aandacht besteden aan deze vertaling naar het publiek. Zo werkt Henk Hoogeveen bij de gemeente Rheden aan een verhalenproject, waarbij 'verhalenvangers' bewoners interviewen voor de nieuwe erfgoednota. 'Zo creëren we een stuk meer draagvlak en enthousiasme voor de instandhouding van monumenten.'

Wat kan de jonge erfgoedprofessional verwachten voor de toekomst? Een krimpende publieke sector en een stagnerende bouw, maar wel draag-

vlak en potentie voor herontwikkeling. Natasja Hogen, bouwkundige en architectuurhistorica: 'In de bouw is nu al een meerderheid van de projecten een transformatie-, renovatie- of restauratieopdracht en dat aandeel lijkt alleen maar groter te worden in de toekomst.' SteenhuisMeurs merkt dit ook, in alle adviesvragen om de kaders van de monumentenzorg en de ambities van vastgoedpartijen te verbinden. Gegeven de vergrijzing van de sector, kan het haast niet anders of de eenpitters van nu worden onmisbaar voor de erfgoedpraktijk van morgen.

Is de nieuwe generatie erfgoedprofessionals door hun brede achtergrond klaar om op deze en andere uitdagingen in te kunnen spelen? Doen zij in korte klussen en deeltijdbanen de ervaring op die nodig is om straks uit te voeten te kunnen in integrale transformatieprocessen en het krachtenspel van tegengestelde belangen? We houden de 10.000-uursregel in ons achterhoofd: het aantal uur dat je in een onderwerp moet investeren voordat je echt bekwaam bent. Het is daarom voor de sector van levensbelang om ruimte te bieden aan de nieuwe generatie.